

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 24 • Perjantaina 13. joulukuuta 2013

64. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 24 %)

Kurkijokelainen toivottaa

*Hyvää Joulua ja
Onnellista vuotta 2014!*

Joulutunnelmaa

Mummo pikku tuvassansa
yksin viettää jouluansa.
Syttyttelee tulen takkaan
syliin ottaa Mirrin
rakkaan.

Pieni kuusi koristeineen
oksat valkoenkeleineen
joulurauhaa toivottaa.

Kohta alla kurkijohirren
kaikuu sävel jouluvirren,
kynttilöiden liekki loistaa
mielen haikauden poistaa
tunnelma on jouluinen
rauha täyttää sydämen.

Terttu Ketola

Tässä lehdessä

Onko mielessä matka Kurkijoelle?

Kiinnostaako luonto ja linnut, myllyt, Valamo vai talkoiletko mieluummin ja tutustut rauhassa seutuun. Kaikkea on tarjolla. Tule mukaan!

Tietoa ensi vuoden
matkoista sivulla 11

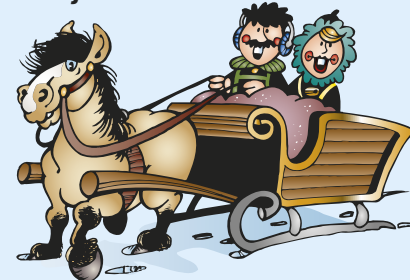
**JOULU LÄHESTYY!
TILAA JOULULAHJAT**

Kurkijokelaisesta!
Tutustu takasivuun

AUKIOLOAJAT VUODEN VAIHTEESSA

Museo on avoinna klo 12-16
lauantaisin 21.12. ja 4.1.,
suljettuna 28.12.

Toimitus on avoinna klo 9-14 ti 17.12.,
to 19.12. ja to 2.1. Toimitus
on suljettuna 20.12.2013- 1.1.2014.

**HUOM!
SEURAAVA LEHTI
ILMESTYY
10.1.2014**

Seuraavat lehdet ilmestyvät
10.1., 24.1. ja 7.2.

Työhuoneessani loistaa valo

Työhuoneeni ikkunaan loistaa valo. Talvipäivän punerva aurinko loistaa koivunoksien välistä. Laitan kyynärpäät pöydälle ja vain katson. Kaunista!

Työhuoneeni ikkunasta loistaa valo. Aamun pakasessa kaarran autolla työpaikalleni. Jo edellistä mutkasta näen ikkunalla loistavat pienet valot. Ainoat koko isossa talossa puiston keskellä. On hyvätulla, tuntuu kuin joku olisi jo paikalla. Valo kutsuu.

Työhuoneessani loistavat valot – muutkin kuin loisteputket. Oven aukaistessani kynttelikön valot ottavat tulijan lämpimästi vastaan. Aamun ensimmäisiä tehtäviäni on kynttilöiden sytytys. Sininen Itsenäisyyspäivän kynttilä, punainen joulukynttilä risukranssin keskellä ja muutama tuikka lasikupissa. Kynttilät loistavat ja tuoksu-

Valon juhla lähestyy!

Valon ja ilon tuovat mo-

nen kasvoille tässä lehdessä ilmestyvät joulutervehdykset. Sarkastisesti todeten sen varmaan toi monen kasvoille aikoinaan myös ”Isä Aurinkosen” poismeno, josta Eino Vepsä kirjoittaa. Mutta palataan asiaan: valoon ja iloon.

Aurinko laski. Työhuoneestani näkyy kolme kelmää katulamppua, jotka tuovat esiin kuusten latvat ja koivujen oksat, viimeisessä valossa naakat lentävät parvena yöpaikkaansa. Valo loistaa pimeydessä.

Vuoden viimeisessä lehdessä iloitsen jokaisesta kirjoittamastanne runosta, ajatuksesta, muistelusta ja artikkelista. Kiitos niistä, tuotte niillä valon ja ilon.

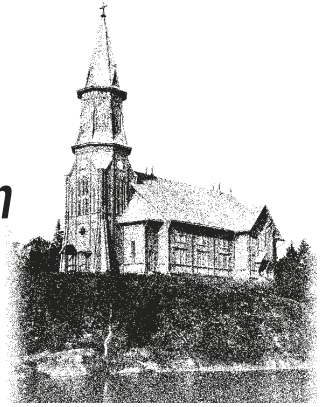
Valoisaa Joulun aikaa teille jokaiselle ja tapaamisiin ensi vuonna

Helena Sulavuori

Hartaus sunnuntaille
15.12.2013
3. adventtisunnuntai

Johannes K:n evankeliumi

”On hämmästyttävää, miten paljon hyvää tässä maailmassa voi tehdä, jollei pidä lukua siitä, kenen ansioksi se luetaan”, sanoi Gordon Powell.

Ei ole kovinkaan tuttua. Minkä tahansa hyvän jutun kekinkin – ajatuksen, teon, menettelytavan, tai jopa hienon joululahjan - pidän tarkoin huolta siitä, että kaikille tulee selväksi se, että se oli minun juttuni. Harvemmassa ovat ne tilanteet, joissa on yhdentekevää, mainitaanko sitä, että tapahtumien saama hyvä käänne oli juuri minun ansiotani.

Tämä lienee inhimillistä. Eikä tästä ehkä sittenkään tarvitse syyllystyä kovin paljoa.

Tässä kohtaa adventtia huomio suuntautuu Johannes Kastajaan. Johannekselle ei ole lainkaan yhdentekevää, mihin ihmisten huomio kiinnittyy. Hän on kahden opetuslapsensa seurassa. Jeesus kulkee siitä ohi. Johannes kohottaa kätensä, osoittaa Jeesusta ja sanoo, varmana asiastaan: ”Katsokaa: Jumalan Karitsa!” Kuullessaan tämän lähtevät Johanneksen opetuslapset seuraamaan Jeesusta. (Joh. 1: 35–37)

Kaverit siirtyivät toiseen leiriin. Opetuslasten lipeäminen ei tunnu juurikaan haittaavan Johannesta – aivan kuin hän tavoittelisikin juuri sitä. Kamelinkarvaisessa vaatteessaan, tukka sekaisin, hän osoittaa kohti ohi kulkevaa Jeesusta: tässä hän on, tässä on Jumalan Karitsa. Johannes ei katso oppilaisiinsa, hän ei katso muihin paikallaolijoihin, hän ei katso meihinäkään. Johanneksen katse on tiiviisti kiinni Kristuksessa, hän nostaa kätensä ja viittaa kohti Kristusta. ”Tässä hän on, katsokaa - katsokaa nyt taivaan tähden, tässä on Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!”

Johanneksen toimintamalli ei ole tätä päivää. Elämme huomiotaloudessa, jossa pääasiana on näkyvyys – sen varmistaminen, että minut, ja ansioni, ja antamani joululahjat varmasti huomataan.

Johanneksen malli on toisenlainen. Tärkeintä ei ole oman maineen tavoittelu, ei edes se, että minä teen hyvää. Tärkeintä on katsoa oikeaan suuntaan. Tärkeintä on nähdä Kristus.

Johannes kohottaa kätensä kohti Betlehemiä, kohti tyhjää seimeä. Kohta sinne syntyy Jeesus, Jumalan Karitsa. Joka näkee hänet, unohtaa katsoa itseensä ja unohtaa pitää lukua ansiosta.

Tapio Koivu

Kirjoittaja on pastori, joka toimii nuorten starttivalmentajana Helsingin Diakonissalaitoksella.

Kuolleita

Rakkaamme

Pentti HÄNNINEN

* 17.7.1920 Karttula
† 14.11.2013 Kuopio

Kaivaten ja kiittäen
Pertti ja Seija
Kirsi perh.
Mari Annika perh.
Sukulaiset ja ystävät

Nuku rauhassa Isä-kulta,
jo tuska ja ahdistus loppui sulta.
Luokse äidin kaipasit joka ilta,
sua sinne johtaa nyt kaarisilta.
Tartu käteen äidin armaan,
hän sua vastassa on varmaan.
Pertti

Siunattu hiljaisuudessa.

Lämmin kiitos kaikille Pentin hoitoon osallistuneille ja kiitos osanotosta.

Rakas Mummomme

Kerttu Sofia KOPSA

o.s. Lähti
* 24.9.1909 Kurkijoki
† 30.11.2013 Alastaro

Karjalan kunnailta alkanut tie
on saapunut elämän iltaan.
Levon pitkä ja uuras elämä saa,
Luoja johdattaa
Sinut Taivaan kotihin vie.

Kiittäen ja kaivaten
Lea
Eija ja Teuvo
Antti ja Minna
Annukka ja Pasi
Matti ja Liisa
Anne ja Tapio
Juha ja Pirkko
Päivi ja Harri
Lastenlastenlapset,
lastenlastenlastenlapset
Helena perh.
Hannu perh.

Sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitetaan Virttaan kirkossa la 21.12.2013 klo 11.00. Muistotilaisuuden vietämme läheisten kesken.

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Raija Laaksonen, Marjalliina Laine,
Lauri Pölkki, Antti Sahla, Tero Vehviläinen ja Marja Leena Virtanen
Päätoimittaja: Helena Sulavuori
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Kuukankuja 1, 32200 Loimaa, puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi, kurkijokelainen1@gmail.com

Avoimna: Tiistaisin ja torstaisin klo 9–14

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poistamisesta tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 90 senttiä/mm + alv 24 %
Mustavalk. 70 senttiä/mm + alv 24 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: tiistai klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi..... 49 euroa
6 kk..... 27 euroa
Pohjoismaat 54 euroa
Muualle 60 euroa
Tilinumero:
FI 12523900 40000897

Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

VOUKRATTAVANA liike- toimistotilaa

Kurkijokelaisen toimituksen huoneisto
Koulukuja 7, Loimaa

As Oy Vuorenkulman liikehuoneisto II on kulmahuoneisto suurin näyteikkunoin lähellä Loimaan toria soveltuu monenlaiseseen yritystoimintaan. Pinta-ala 46,5 m².
Tila vapautuu 1.9.2013 tai sopimuksen mukaan.

Lisätietoja:
Kurkijoki-Säätiö /asiamies Helena Sulavuori,
050-5213336, saatio@kurkijoki.fi

LOIMAAN KIVI

Hautakivet, kaiverrukset,
kunnostukset ja oikaisut.

Kivicenter palvelee
ma - pe 9.00 - 17.00

Palininkatu 2, Loimaa, p. 0207 909 262, www.loimaankivi.fi

Muistettavaa

Hiitolan-Kurkijoen sukututkimuspiirin tapaaminen Loimaalla kaupungintalolla ke 18.12.2013 klo 18.30. Illan pääteemana Kurkijoen ja Hiitolan jouluperinteet ja ovatko ne säilyneet? Katsellaan myös, miten paikallaolijoiden sukututkimusharrastus on vuoden aikana edistynyt. Paikalle voit tulla jo 16.30 lähtien kyselemään ja turisemaan.

Hiitola-Kurkijoen sukututkimuspiirin tapaaminen Helsingissä Karjala-talolla to 19.12.2013 klo 18.00. Sukututkimuksen tietolähteet kirkonkirjojen ohella ja ennen kuin niitä oli olemassa? Voit tulla jo klo 15 lähtien kyselemään ja kuulostelemaan.

Murteella

Mitä seuraavat murresanat tarkoittavat? Voit tarkistaa tietosi takasivulta.

1. hitter
2. tolkun uvetta
3. tuusan nuuska
4. pasaht, nous piähä
5. ähmiliä
6. huiprotti
7. pöikösen pölähtävä
8. pottuo
9. pajokka
10. kettiä

Sanan Voimaa

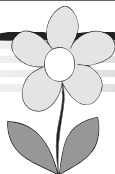

- 13.12. Me emme käännä sinun luotasi pois. Anna meidän elää, me huudamme sinun nimeäsi. Ps. 80:19
- 14.12. Kestävyys on teille tarpeen, jotta pystyisitte täyttämään Jumalan tahdon ja siten saisitte omakseen sen, minkä hän on luvannut. Hepr. 10:36
- 15.12. ”Totisesti: yksikään naisesta syntynyt ei ole ollut Johannes Kastajaa suurempi, mutta kaikkien vähäisin, joka on taivasten valtakunnassa, on suurempi kuin hän.” Matt. 11:11
- 16.12. Raivatkaa autiomaa-han Herralle tie! Tasoitakaa yli aron valtatie meidän Jumalallemme! Jes. 40:3
- 17.12. Kuulkaa! Ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja pelottava, minä lähetän teille profeetta Elian. Hän kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen. Mal. 3:23-24
- 18.12. Yksikään profeetalinen sana ei ole tullut julki ihmisten tahdosta, vaan ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina sen, minkä ovat Jumalalta saaneet. 2 Piet. 1:21
- 19.12. Jumala, auta meidät ennallemme, anna meidän nähdä kasvojesi valo, niin me pelastumme. Ps. 80:4
- 20.12. Minä kuuntelen, mitä Herra Jumala puhuu. Hän lupaa rauhan kansalleen, omilleen – älkööt he enää eksykö mielettömyyteen! Herran edellä kulkee oikeus, se valmistaa Herralle tien. Ps. 85:9,14
- 21.12. Jeesus kulki siitä ohi, ja osoittaen häntä Johannes sanoi: ”Katsokaa: Jumalan Karitsa!” Kun opetuslapset kuulivat hänen sanansa, he lähtivät seuraamaan Jeesusta. Joh. 1:36-37

- 22.12. - Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel - se merkitsee: Jumala on meidän kanssamme. Matt. 1:23
- 23.12. Odota Jumalaa! Vielä saan kiittää häntä, Jumalaani, auttajaani. Ps. 42:6
- 24.12. Katso, pimeys peittää maan, yön synkkyys kansat. Mutta sinun taivaallesi kohoa aamunkoi, Herran kirkkaus hohtaa sinun ylläsi. Jes. 60:2
- 25.12. Enkeli sanoi paimenille: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänä on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra.” Luuk. 2:10-11
- 26.12. Jeesus sanoo: ”Joka tunnustautuu minun omakseni ihmisten edessä, sen on Ihmisen Poika tunnustava omakseen Jumalan enkelien edessä.” Luuk. 12:8
- 27.12. Katsokaa, kuinka suurta rakkautta Isä on meille osoittanut: me olemme saaneet Jumalan lapsen nimen, ja hänen lapsiaan me myös olemme. 1 Joh. 3:1
- 28.12. Vuodata sydämesi tuska Herran kasvojen eteen. Kohota kätesi häntä kohti lastesi elämän puolesta. Valit. 2:19
- 29.12. Jeesuksen isä ja äiti olivat ihmeissään siitä, mitä hänestä sanottiin. Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, lapsen äidille: ”Tämä lapsi on pantu koetukseksi: monet israelilaiset kompastuvat ja monet nousevat.” Luuk. 2:33-34
- 30.12. Suuret ovat Herran teot! Joka niitä rakastaa, tutkii niitä. Ps. 111:2
- 31.12. Herra varjelee sinut kaikelta pahalalta, hän suojelee koko elämäsi. Herra varjelee kaikki sinun askeleesi, sinun lähtösi ja tulosi nyt ja aina. Ps. 121:7-8
- 1.1. Jeesus sanoo: ”Mitä te minun nimeeni vedoten pyydätte minulta, sen minä teen.” Joh. 14:14

- 2.1. Herran armoituitä minä julistan, Herran ylistettäviä tekoja. Jes. 63:7
- 3.1. Riemuitkaa, taivaat! Iloitse, maa! Ratketkaa riemuun, te vuoret! Herra lohduttaa kansaansa, hän hoivaa köyhiä lapsiaan. Jes. 49:13
- 4.1. Mutta kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa. Naisesta hän syntyi ja tuli lain alaiseksi lunastaakseen lain alaisina elävät vapaiksi, että me pääsisimme lapsen asemaan. Gal. 4:4-5
- 5.1. Jeesus sanoo: ”Minun lampaani kuulevat minun ääneni ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Minä annan heille ikuisen elämän. He eivät koskaan joudu hukkaan, eikä kukaan riistä heitä minulta.” Joh. 10:27-28
- 6.1. Tietäjät kysyivät: ”Missä se juutalaisten kuningas on, joka nyt on syntynyt? Me näimme hänen tähtensä nousevan taivaalle ja tulimme osoittamaan hänelle kunnioitustamme.” Matt. 2:2
- 7.1. Näin sanoo Herra: - Kuninkaat saavat vielä nähdä! He nousevat osoittamaan kunnioitusta, ruhtinaat heittäytyvät maahan edessäsi. Jes. 49:7
- 8.1. Jumala on tahtonut antaa pyhilleen tiedoksi, miten häikäisevän kirkas on tämä kaikille kansoille ilmaista salaisuus: Kristus teidän keskellänne, kirkkauden toivo. Kol. 1:27
- 9.1. Kiittäkää Herraa, kaikki kansat! Ylistäkää häntä, kansakunnat! Halleluja! Ps. 117:1

Nimi-päivät

Joulukuu

13 pe	Seija
14 la	Jouko
15 su	3. adventti-sunnuntai, Heimo
viikko 51	
16 ma	Auli, Aulikki, Aada
17 ti	Raakel
18 ke	Aapo, Rami, Aappo
19 to	Iiro, Iisakki, Iikka, Isko
20 pe	Benjamin, Kerkko
21 la	Talvipäivänseisaus, Tuomas, Tomi, Tommi, Tuomo
22 su	4. adventtisunnuntai, Raafael
viikko 52	
23 ma	Senni
24 ti	Aatami, Eeva, Eevi, Evelliina
25 ke	Joulupäivä
26 to	Tapaninpäivä, Tapani, Teppo, Tahvo
27 pe	Hannu, Hannes, Hans
28 la	Viattomien lasten päivä, Piia
29 su	Rauha
viikko 1	
30 ma	Taavetti, Taavi, Saniel
31 ti	Sylvester, Silvo

2014

1 ke	Uudenvuodenpäivä
2 to	Aapeli
3 pe	Elmeri, Elmo
4 la	Ruut
5 su	Lea, Leea
viikko 2	
6 ma	Loppiainen, Harri
7 ti	Aku, Aukusti
8 ke	Titta, Hilppa
9 to	Veikko, Veli, Veijo

In memoriam

Äiti 1916 - 2013

Äitini, Helli Maria Mäkelä kuoli 29.11.2013. Hän eli pitkän elämän, pidemmän kuin tähänastinen itsenäinen Suomi.

Äiti syntyi Kurkijoella 25.3.1916. Suomi ei vielä ollut itsenäinen, maa eli Venäjän vallan alla. Itsenäisyys koitti seuraavana vuonna ja äiti kasvoi vapaassa, mutta köyhässä Suomessa, jolla ei ollut paljoa tarjota huono-osaisille.

Äiti kävi 4 luokkaa kansakoulua. Enempään ei ollut mahdollisuutta, vaikka koulutodistukset olivat huippuluokkaa. Talvisodan vuoksi äidin tie vei muiden karjalaisten mukana evakkoon ja johti monen mutkan jälkeen Keuruulle, missä hän asui kuolemaansa saakka, yli 73 vuotta.

Kaunis karjalaistytö tapasi komean pihlajavetisen nuoren miehen ja häitä vietettiin helluntaina 1941. Kaksi viikkoa myöhemmin isä lähti jatkosotaan, josta onneksi selvisi ilman fyysisiä vammoja. Henkisiä vammoja ei siihen aikaan huomioitu.

Perheeseen syntyi viisi lasta, esikoinen vuonna 1943. Minun vuoroni kuopuksena tuli 1957. Vuotta myöhemmin isä kuoli ja perheen elatus jäi äidin vastuulle. Isän viimeinen toivomus oli: ”Anna lasten käydä koulua”. Äiti piti tästä kiinni. Hän pääsi töihin vasta valmistuneeseen Keuruun paikallissairaalaan. Äidin tehtävänä oli huolehtia, että sairaalan potilaat saivat hoitoa puhtaissa tiloissa. Hänen työllään oli merkitystä monen keuruulaisen elämään.

Äidin osa ei ollut kadehdittava. Siivoojan palkalla ei tuohon aikaan ollut helppoa kasvattaa 5-lapsista perhettä. Nykyistä sosiaaliturvaa kun ei ollut. Oli pärjättävä

ilman, ja myös pärjättiin. Turhuuksiin ei ollut varaa, mutta puutettakaan ei ollut.

En ole tavannut ketään, joka olisi tarkempi rahan käytössä kuin äitini. Hänessä piti paikkansa sanonta, että ei ne suuret tulot, vaan pienet menot. Pienestä palkastaan ja vielä pienemmästä eläkkeestään äiti pystyi säästämään melkoisen osan pahan päivän varalle. Nykyiseen elintasoon totuneina meidän on vaikea ymmärtää moista. Ehkäpä pieni osa tästä äidin luonteenpiirteestä on periytynyt minulle ja muillekin äidin jälkeläisille.

Äidin pahin paikka oli oman pojan kuolema 5 vuotta sitten. Hän kuitenkin selvisi siitä jotenkin.

Äiti pystyi asumaan kotonaan loppuun asti. Koti oli isän Mustasaaren rakentama rintamamiestalo, jonka remontoimme 1980. Viimeisinä vuosinaan äiti tarvitsi apua, jota hän saikin Keuruun kotihoidolta ja lapsiltaan. ”Omaishoitajan” työ ei ollut aina helppoa, mutta silti yritimme pitää huolta äidistä, vaikkakin paljon vähemmän kuin hän meistä aikanaan. Jäimme äidille paljon velkaa.

Äidin elämän aikana Suomi on muuttunut valtavasti. Köyhästä Venäjän vallan alla olleesta Suomesta on tullut itsenäinen, maailman vauraimpiin kuuluva demokraattinen ja ihmisoikeuksia kunnioittava maa. Suurin ansio tästä kuuluu äitini sukupolvelle, joka sodassa puolusti Isänmaatamme ja rakensi sen taas nousuun. Se on vaatinut paljon kovaa työtä, mitään ei ole tullut lahjana. Tätä perintöä kannattaa kunnioittaa.

Äitiä kaivaten
Tero Mäkelä

Onnittelut

Oskari Kettunen
täyttää 4 vuotta 17.12.
Loimaalla.

Mummo ja papa onnittelee

Onnea 85-vuotiaille kaksosille
Eevi Saloselle ja Anni Nuutiselle
toivottaa Kati ja Marja

Kurkijoki-Museo

Avoinna: lauantaisin 21.12 ja 4.1. klo 12-16.

Tervetuloa tutustumaan Kurkijoki-museon uusiin tiloihin ja uuteen näyttelyyn, jossa kädentaidot näytävästi esillä.

Kuukankuja 1,
32200 Loimaa
Pääsymaksu:
aikuiset 5,00,
lapset 4.-12 v.
ilmaiseksi

Tervetuloa
museolle!

Museo kiinnosti toimituksen adventtikahvilla kävijöitä

Kahvi ja glögi tuoksuivat ja toivottivat tulijat terve-
tulleiksi adventtikahveille
1. adventtia edeltävänä per-
jantaina. Moni tulija mietti,
miten päin taloa kiertää,

jotta oikea ovi löytyy. Se
kertoi myös siitä, että moni
tutustui tiloihimme ensim-
mäistä kertaa.

Museo sai kiitosta tun-
nelmastaan. Kodinomainen

ja hienosti koottu näyttely,
jossa kädentaidot olivat pää-
osassa, oli saanut liikkeelle
myös Loimaan ammatti- ja
aikuisopiston Käsi- ja taide-
teollisuusalan tekstiililinjan

**Pirkko
Riikonen
(vas) esitteli
museossa
Paavo ja
Hannele
Rouhiaiselle
vanhaa ka-
tekismusta.**

opiskelijat opettajansa Kirsi Lähteen kanssa. Artesaaneiksi koulutautuvia kiinnostivat erityisesti kudonnaiset.

- Tekstiilit, vanhat tekstiilit ovat kiinnostavia sekä se miten hyvin ne ovat säilyneet, ihmetteli Niilo Haranto, jota erityisesti kiinnosti

Loimaan ammatti- ja aikuisopiston opiskelijat perehtyivät erityisesti tekstiilien kudontaan. Viime helmikuussa opiskelunsa aloittanut Päivi Lehtinen kokeilee neulakintaita.

myös rakennus. Onhan hän ollut täällä aikoinaan päiväkodissa. Imatralta asti kudontaa opiskelemaan tullut Päivi Lehtinen katse-
li kaikkia kangaspuissa valmistettuja ”evakkotekstiilejä” suurella mielenkiinnolla kenties tulevaisuudessa toteuttavaksi.

Karjalaisjuurisiakin opiskelijoita löytyi joukosta. Nina Kuivamäen pappi on Muolaassa syntynyt ja Nina haaveilee matkasta pappansa synnyinseudulle. Niilo Harannon kumman-

kin vanhemman sukujuuret ovat Koivistolla. Karjalaisuudesta hän nostaa esille ruokakulttuurin ja keuhuu karjalaista keittokirjaa, jonka ohjeilla valmistuivat karjalanpiirakat. – Piirakat rypyttyi ihan oikein, tehtiin valttavan kokoisia jo muutamasta lähti nälkä, naureskeli Niilo ja demonstroi kahvipöydässä rypytysten tekoa.

Adventtikahveilla ja museossa vieraili liki 50 henkilöä.

Stalinin kuolemasta 60 vuotta ”Isä Aurinkoisen” poismeno oli joillekin suru ja toisille ilo

Maaliskuun 5. 1953 il-
lalla päättyi Neuvos-
toliiton diktaattorin
Josef Stalinin värikäs elä-
mä. Tämän värin elämään-
sä hän sai ennen kaikkea
kansalaistensa verestä, sillä
hän tapatti valtakaudellaan
häikäilemättömästi kym-
meniä miljoonia Neuvosto-
liiton kansalaisia. Suomea
vastaan aloittamassaan Tal-

visodassa kuoli satojatu-
hansia venäläisiä ja suoma-
laisia menehtyi kyseisessä
sodassa noin 25000.

Kun tieto Stalinin kuole-
masta levisi maailmalle, oli
se samalla monelle suuri
helpotus, mutta oli niitä-
kin, jotka aidosti surivat. Oli
myös niitä, jotka aidon tun-
tuisesti vakuuttavien äänen-
painoin ja sanavalinnoin pu-

huivat asiasta. Mitä pidätte
lausunnoista, joita Suomen
silloinen johtoporras asiasta
ilmaisi?

Pääministeri **Urho Kek-
konen** 6.3. pitämässään ra-
diopuheessa mainitsi mm:
”On luonnollista, että kun
generalissimus Stalin on
nyt poissa, me suomalaiset
tuntemme vilpittöntä surua
sen johdosta.”

Tunsimmeko surua?!

Suomen Yleisradio poisti
heti ohjelmistostaan kai-
ken kevyemmän ohjelmis-
ton. Eduskunnan puhemies
K. A. Fagerholm lausui
muistosanat eduskunnassa:
”Myös Suomen kansa tun-
tee menettäneensä ystävän.
Monissa yhteyksissä on
saatu todeta, että generalis-
simus Stalin tunsu ystävyt-
tä ja kunnioitusta Suomea ja
sen kansaa kohtaan.”

Perin omituista oli Stali-
nin ”ystävyyss” kansaamme
kohtaan! Hyökkäyssodat
maahamme ja suomalais-
juuristen ankarat vainot
Neuvostoliitossa eivät mie-
lestäni todista ystävydestä.
Päinvastoin armottomasta
vihasta ja jopa sairaalloi-
sesta pelosta kansalaisiam-
me kohtaan. Kunnioitusta
taisivat sotilaamme saada,
kun estivät mahtavan puna-
armeijan valtaamasta koko
Suomea. Taisi silloin olla
generalissimuksen ystävät
Suomessa melko vähissä?
Meistä evakkoon joutuneis-
ta karjalaisista ehkä Stalinin
ystävät olivat täysin loppu-
neet.

Presidentti **Paasikivi**
ei puhunut, mutta lähettä-
mässään tiedotteessa hän
mainitsi: ”Generalissimus
Stalin, jonka kuolemasta
olemme tänään saaneet su-
ruviestin. on nykyajan suur-
impia hahmoja.”

Todellakin suurimpia

”hahmoja”, sanoisin suu-
rimmaksi ja nostaisin Hitle-
rin vahvaksi kakkoseksi. He
jopa toimivat samalla alal-
la samanlaisin tavoittein,
samaan aikaan ja samoin
pöyristyttävin menetelmin.

**Ihmeellisiä
kirjoituksia**

Suomen lehdistö pyöritteli
tapahtunutta monenlaisin
sanakääntein. Ne vaiken-
vat tavasta, jolla Stalin oli
valttansa hankkinut. Yleen-
sä kirjoituksissa viitattiin
lujaan otteeseen, ankaraan
taisteluun ja miljoonien ih-
misten kohtaloihin.

Kautta linjan lehtien
palstoilta löytyi keuhuja ja
kiitoksia. Kiiteltiin jopa
Stalinin toimintaa Suomen
itsenäisyyden hyväksi!
(Rähmällä oloa parhaim-
millaan!)

Juuri sotasyllisvankeu-
desta pois päässyt entinen
ulkoministeri **Väinö Tan-
ner** oli niitä harvoja, jotka
uskalsivat ihmetellä puheita
Stalinista suurena Suomen
ystävänä. Ystävähän eivät
hyökkää ystävien päälle
suurin sotajoukoin, kun-
ten Stalin oli tehnyt kaksi
kertaa. Hämeen Yhteistyö
niminen lehti ehätti heti
syyttämään ”suurrikollinen”
Tannerin häpäisevän Stali-
nin muiston.

Kommunistinen lehdis-
tö vuodatteli ylistyssanoja
niin, että tulvat nousivat.
”Moninkertainen nero, lyö-
mätön tiedemies” tai kuten
Raivaaja kirjoitti: ”Viisai-
den aivojen toiminta on
sammunut, suuri, jalo syd-
dän on lakannut sykkimäs-
tä.” Vapaa Sana: ”Suurin ja
viisain kaikista ihmisistä.”
”Aikamme jaloin ihminen.”
kirjoitti työkansan Sanomat.

Näin sokeita olivat silloi-
set suomalaiset kommunis-
tit. Neuvostopropaganda oli
tehnyt hyvin tehtävänsä!

Moskovassa kiemurte-
li 16 kilometriä pitkä jono
päästäkseen katsomaan
Stalinia kunniakorokkeella.
Samaan aikaan Neuvostoli-
ton lukuisilla vankileireillä
ei vietykään yhtenä päivä-
nä vankeja työhön. Alettiin
arvailla syytä siihen, jolloin
joku keksi: ”Hei pojat, on
taintunut ihmisyyttä potkaista
tyhjää!”

Stalin oli varannut jo
meille suomalaisillekin
uudet ”ihanat asuinpaikat”
Siperian asumattomista erä-
maista, mutta onneksemme
tämän ”moninkertaisen
neron” suunnitelmat eivät
ainakaan siltä osin toteutu-
neet.

**”Ruokapaketteja”
Elisenvaaraan**

Ja lopuksi Stalinin puna-
armeijan ”joululentoterveh-
dys” Tapaninpäivänä 1939
Elisenvaaran asemalle:
Aseman alueella kuoli 32
henkeä ja koko asema-alue
kärsi suuria tuhoja, mm.
rautatieasema sai pahan
osuman. Stalinin joulupa-
ketit olivat tappavia, vaik-
ka he itse väittivät pudotta-
vansa nälkäisille siviileille
vain ruokapaketteja. He
olivat siis auttamassa meitä
”nälkäisiä”? Tämän selityk-
sen he antoivat Kansainlii-
tolle, kun se oli paheksunut
siviilien pommituksia. Nuo
kyseiset ”ruokapaketit” riit-
tivät sadoille suomalaisille
koko loppuelämän ajaksi!
Paketeista osansa saaneille
ei koskaan enää tullut nälkä.

Näin toimi ”suurin ja vii-
sain kaikista ihmisistä”!

Eino Vepsä

Suomen Kansanhallituksen pääministeri Otto Wille Kuusinen allekirjoittaa 2.12.1939 ystävyys- ja avunantosopimusta Moskovassa Kremlissä. Kuvassa vasemmalla on ulkoministeri Molotov ja oikealla Stalin. Sopimuksessa oli kohta, jossa sitouduttiin antamaan sotilaallista apua. Se olikin jo käytännössä alkanut 30.11.1939, kun Neuvostoliitto aloitti Talvisodan. Kuusinen on saanut Äänisen rannalle Petroskoihin suuren näköispatsaan, jota nykyiset kaupunkilaiset kutsuvat ”kalastuksen valvojaksi”!

Nadja esittelee kudonnoisia, joista saimme kukin valita itsellemme mieluisimman. Tuomme heille aina tuliaisina villalankoja.

Kilistys 16 vuotta kestäneen ystävyyskunniaksi.

Venäläisen herkkupöydän ääressä kuten aina ennenkin.

Martat vierailivat Elisenvaarassa 28.9.2013

Kuvat ja kuvatestit: Pirkko Keertinen

Meille esitetään hienoja venäläisiä kansanlauluja, tulkkimme Marina Petrova on asettunut laulukuoron vahvistukseksi.

Riikka Pelo voitti Finlandia-palkinnon

Teatterinjohtaja Asko Sarkola valitsi Riikka Pelon romaanillaan Jokapäiväinen elämämme kirjallisuuden Finlandia-palkinnon voittajaksi. Ehdolla oli kaikkiaan kuusi romaania. Jokapäiväinen leipämme on 41-vuotiaan Pelon toinen teos.

Palkinnon arvo on 30 000 euroa.

Pelo kertoo kirjoitta-neensa voittoromaania viisi vuotta.

Jokapäiväinen elämämme kertoo venäläisrunoilija Marina Tsvetajevan (1892–1941) ja hänen tyttärensä Ariadna Efronin (1912–1975) vaiheista Venäjällä vallakumouksen jälkeen ja Stalinin aikana. Pelo paneutui taustatyöhön lukemalla Tsvetajevan ja Efronin kirjeitä, Tsvetajevan teoksia sekä perehtymällä Neuvostoliiton historiaan.

– Itselleni en kaipaa huomiota, mutta iloitsen tietysti siitä, että kirjani saa sitä, kertoi Pelo ja iloitsi siitä, että saa olla tuomassa Tsvetajevaa aikojen takaa

suomalaiseen kirjallisuus-maailmaan.

Riikka Pelon juuret ovat isän puolelta Kurkijoella.

Kuva: Teemu Rajala

Karelia-kuoro ilahdutti kuulijoita Kurkijoki-Seuran joulujuhlassa helsingissä.

Kurkijoki-Seuran joulujuhla ”Kauniisti kalkatti Eevanki kiel”

Kurkijoki-Seuran perinteinen joulujuhla kokosi runsaasti kurkijokisia Karjala-talon Viipuri-saliin. Kari Rahiala totesi tervehdyspuheessaan, että tähän jouluiheen hetkeen tapahtumiltaan päättyvä Kurkijoki-Seuran vuosi on ollut toimelias ja tuloksellinen. Vuoden aikaansaannoksia on mm. Kurkijoen kirkkoa ja kirkonkylää 3-ulotteisesti esittelevä DVD, joka on herättänyt kiinnostusta ja saanut paljon kehuja ja kiitosta.

Esiintymistila kävi ahtaaksi, kun Karelia-kuoro koko komeudessaan yllätti astelemalla arvokkaasti sisään ja ilahdutti kurkijokisia laulullaan. Kuoron johtaja ennakoiki aivan oikein, että esityksen jälkeen kuoro olisi taputettu uudelleen sisään – saimme nauttia encore-numerosta saman tien.

Ohjelman tarinaosastolla oltiin sodan ajan tunnelmissa. Tuli ”kenttäpostia Syväriltä” (Heljä Suveri) ja kuultiin neitosesta, joka ve-

täytymisvaiheessa oli unoh-tua Viipurin lähistön pikku asemalle junia ohjaamaan, kunnes paikalle osunut upseeri lähetti neitokaisen pyöräilemään selustan suuntaan (Kaija Luoto). Eeva Härön luontevasti karjalan murteella lausumat runot löysivät kuulijansa. Yhtä runoista vapaasti lainaten ”kauniist kalkatti Eevanki kiel”.

Lauluesityksillään yle-

Jatkuu sivulla 9

Paperinaamainen pukki

Arjen aherrukseen toivat vaihtelua pyhät ja juhlapäivät, joista joulu oli tietenkin suurin. meillä kävi joulupukki niin kauan kuin muistan. Kerran kun pukki oli poistunut, loihe veljeni, Arvi lausumaan: ”Miusta näytti, että sillä joulupukilla oli paperinoama.” Sen kerran jälkeen pukilla ei ollut ”paperinaamaa”, vaan oikeat ”maalin ahavoittamat kasvot” ja taas meni pukki täydestä niin kauan kuin pukkiuskoa riitti.

Lahjoja ei ollut runsaasti, mutta ne

olivat sitä rakkaampia, harkiten hankittuja, taiten tehtyjä, tai kotiverstaassa lasten nukkuessa koottuja.

Erään kerran saimme molemmat oikein kauniit hevoset ja reet. Ne olivat vielä tallessa kun Talvisodan jälkeen lähdettiin ensimmäiselle evakkomatkalle. Palatessamme takaisin, ne olivat kadonneet.

Lisäksi pukinkontissa saattoi olla sukkaa, lapasia ja jopa villapaita.

Aarne Heinonen

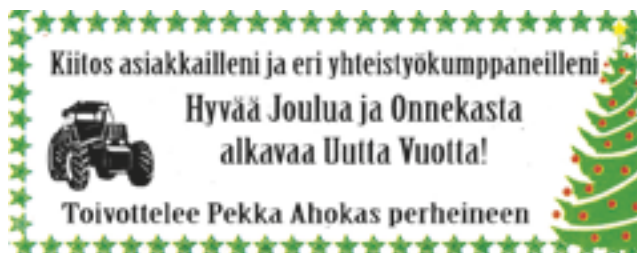
Juhlat

Joulu jälleen saapuu,
ja luonto pukeutuu
juhlalliseen pukuun,
puhtaana valkoiseen.
Joka koti, rinta
myös alkaa odottaa
vuoden suurta juhlaa
ja joulutunnelmaa!

Lapsuusjoulut parhaat,
mieleen palautuu,
isät, äidit armaat
– menneet rajan taa –
taas saapuu luokse lasten
ja joulun valmistaa
kuin ennen – silloin ennen
– siellä kotona.

Nyt kynttilät vain kertoo
kaipausta lapsien.
– lepattavin liekein
– hämärässä kirkkomaan!

Sirkka-Liisa Erlund

Hyvää Joulua ja
Rauhallista Uutta Vuotta 2014
t. Siitola-säätiö

Hyvää Joulua

toivottaa

Vampulan Karjalaiset ry

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta

kaikille tutuille ja tuntemattomille Kurkijokelaisille,
myös sinne rapakon taakse!

t. Mari Siitari-Mattila ja äiti Hilka Siitari (os. Heinonen) (Rummunsuon Heinonen-Poskiparta ja Raholan Könönen-Ristolainen)

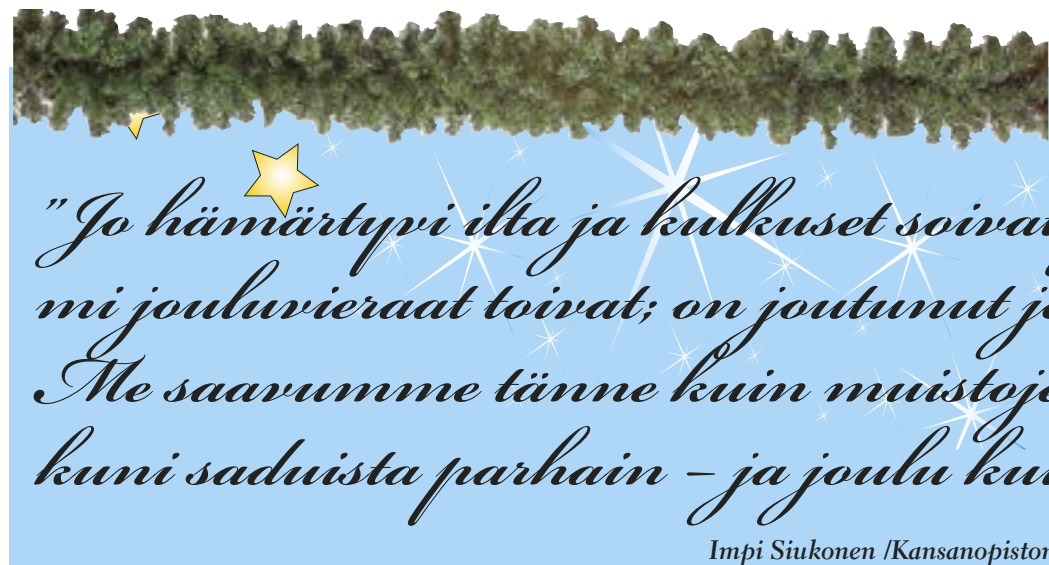
Rauhallista Joulua
ja Hyvää Uutta
Vuotta 2014

Aini ja Veikko Karppisen
jälkipolvi perheineen.
(Aini o.s. Kopsa, Kurkijoki
Marjanyäara, Veikko,
Kurkijoki, Tervu)
Annukka ja Pasi Lohikko,
Aura
Matti ja Liisa Karppinen,
Lohja
Anne ja Tapio Rintala, Yläne
Juha Karppinen, Oripää
Päivi ja Harri Lehtonen,
Kuusankoski

Pirkko (Kaartinen), äiti
Kurkijoki, isä Jaakkima
ja Reijo (Mälkiä), äiti
Orimattila, isä Kiruu
toivottavat

Hyvää Joulua
kaikille

sukulaisille, ystäville,
naapureille ja tuttaville
koko Suomen maassa.

Impi Siukonen /Kansanopiston

Kurkijoki

Teuvo ja Aili Ahokas,
Mikrilä ja Johannes –
Loimaa

Pekka Ahokas
perheineen, juuret
Mikrilässä - Loimaa

Helena (aik. Maire) Aro,
”Arja Marjatta Arvin
tytär Aro, Kurkijoki,
Koimäki, herrasväki”
(muistaako kukaan
tätä pikkutyttöä
esittelyä?), äiti Helmi
s. Hämäläinen, Titto
ja isä Arvi Elisenvaara
Soppi – Turku

Unto Aulasuo,
Haapavaara - Loimaa

Elisenvaaran Martat ry

Hilkka ja Ilmari
Hamunen, Oripää ja
Lapinlahti – Raisio

Carita ja Pertti Hartikka,
Otsanlahti – Mäntsälä

Airi (s. Ristolainen) ja
Arvi Heinonen, Alho
ja Savoja – Loimaa

Aino (s. Pöllänen) ja
Vilho Heinonen,
Räihävaara (keuruu)
ja Vätikkä - Alastaro

Raija Hjelm (s. Hartik-
ka), isä Otsanlahdelta
– Pöytyä, Kyrö

Rosa Hongell, Mikrilä
- Loimaa

Senja (s. Hongell)
Hangasoja, Mikrilä
- Helsinki

Saimi (s. Hämäläinen) ja
Erkki Häyhä, Aromäki
- Loimaa

Leena (s. Kiiski) ja
Timo Laaksonen,
Elisenvaara ja
Helsinki - Helsinki

Eila ja Erkki Lankinen,
Eilan juuret Otsan-
lahdella ja Soskussa,
Erkki Pohjiin kylästä
- Loimaa

Kalakurjet

Marjatta ja Pentti
Kemppinen,
Marianvaara ja Savoja
- Loimaa

Alli (s. Äikää) Kihlanki,
Elisenvaaran
Amerikka - Loimaa

Aaro ja Terttu Kojo,
Tervu - Juupajoki

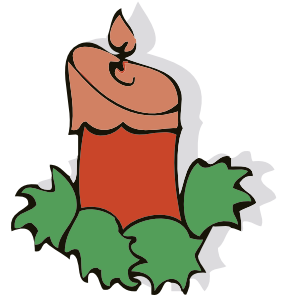
Elsa (s. Kemppinen)
ja Väinö Koskinen,
Aromäki - Loimaa

Osmo ja Arja Kuosa,
Osmon sukujuuret
Soskualla - Turku

Kurkijoen Marttayhdistys
ry

Ilmi Kärävä (s. Räsä-
nen), Lopotti – Hel-
sinki

Ritva (s. Kylläinen)
Kätkä, juuret
Rummunsuolla
- Loimaa

Marjaliisa (s. Kiiski)
ja Pentti Laine,
Elisenvaara ja
Helsinki – Helsinki

Lauri ja Tuula
(s. Suikkanen)
Laukkanen, Laurin
isä Ihojärveltä ja äiti
Titosta, Alastaro ja
Joutseno – Raisio

Loimaan Seudun
Karjalaseura ry

Leena (s. Karjalainen)
ja Martti Meskanen,
Sakkola ja Korpisaari
- Mellilä

Elvi Miikkulainen,
Elisenvaara – Loimaa

Eila (s. Kiiski) ja Raimo
Mäkinen, Savoja ja
Karinainen - Pöytyä

Anna-Maija Nurminen-
Lempinen
(s. Mielonen) perhei-
neen, isä Aromäeltä
- Espoo

Marjatta (s. Hannus)
ja Eino Orpana,
Ikaalinen ja Soskua –
Espoo

Reino ja Maire (s. Mä-
kinen) Paju, Rum-
munsuo ja Metsämaa
- Loimaa

t, jo laukkaavi heroset,
ouluilta.
en tarhaan, oi lapsuushan on
in liittävi silta.”

laulukirja nro 32

allista

Vuotta 2014 kaikille
ökumppaneille ja tuttaville!

Hannele (s. Äikää) ja
Rauno Piiparinen,
Raunon isä Luhovaa-
rasta, Hannelen isä
Elisenvaarasta - Loimaa

Erkki Poutanen, Tervu
– Vampula

Mauri Poskiparta, Rum-
munsuo – Kurikka –
Loimaa – Vahto

Tapio Poskiparta, Ma-
rianvaara – Kaarina

Teuvo Poskiparta,
molemmat vanhemmat
Marianvaarasta –
Loimaa

Terho Poutanen,
Räihävaara - Helsinki

Airi (s. Pulkkinen) ja
Markku Putto, Alho ja
Ruokolahti – Imatra

Ritva ja Veikko Rastas,
Loimaa ja Haapavaara
- Loimaa

Saini ja Martti Repo,
Loimaa ja Elisenvaara
– Loimaa

Pirkko (s. Tirri) ja Pekka
Riikonen, molemmat
Otsanlahdelta –
Pöytyä

Reino Rouhiainen,
Rahola - Pöytyä

Timo ja Hannele Rou-
hiainen perheineen,
Timon isä Raholasta
– Oripää

Riitta Sainio (s. Suveri)
perheineen, isä Elisen-
vaaran Sikiönmäeltä
– Helsinki

Leena (s. Poutanen) ja
Aarno Salonen, Lee-
nan juuret Tervussa
– Loimaa, Virttaa

Eero Sinkkonen, juuret
Kurkijoella - Turku

Helena ja Jouni
Sulavuori, Ruokolahti
ja Somero – Loimaa

Anna-Maija ja Jukka
Veikkolainen, juuret:
Anna-Maija Rautu,
Jukka Kurkijoki. –
Loimaa Kojonkulma.

Jaakko ja Sirpa Veikko-
lainen, Luhovaara ja
Laitila - Alastaro

Pertti Veikkolainen, Alho
Latunmäki - Imatra

Eino ja Rauha Vepsä,
Haapavaara ja Juuka
– Loimaa

Leena (s. Möltsi) ja Juk-
ka Virtanen, Rahola,
Halikko - Loimaa

Esteri Äikää (s. Nieli-
käinen), Alhonsalo –
Loimaa

Kari ja Tuire Äikää sekä
nuoret, Karin vanhem-
mat Kurkijoelta, Tuire
Salosta - Loimaa

Hiitola

Hiitolan Pitäjaseura ry
Hiitola, Hallitus Pori –
Jäsenet kautta Suomen

Ilmari ja Vellamo
Eerikäinen,
Kilpolansaari - Pori

Jouko ja Arja Hämäläi-
nen, Kilpolansaari ja
Hiitolankylä - Pori

Rauni (s. Tutti) Kaija,
Mustola – Ulvila

Anja (s. Tattari)
Karlsson perh.,
Nehvola - Pori

Terttu (s. Tattari)
Ketola, Nehvola - Pori

Raija (s. Tattari)
Laaksonen ja Viljo
Ylönen, Nehvola ja
Parikkala Lamminsalo
– Pori

Tapio Mäkipää ja Leena
Uusitalo, Nehvola -
Pori

Lauri ja Anja Nolvi,
Peräkylä – Pori

Milja (s. Hänninen)
Peltomaa,
Ulaskanniemi - Pori

Airi (s. Tattari) ja Pertti
Vihavainen, Nehvola
ja Haapalahti – Ulvila

Kurjen joulu

Kuva: Marina Petrova

Syyskuun loppupuolen päivä on kallistumassa iltaan. Sataa, itäinen tuuli henkäilee kohtalaisesti, hämärtää. Kurkiparvi on valmistautumassa muuttomatkalta, pysähtyen pohjanmaan peltoaukealle. Vieressä puimatta jäänyt ohrapelto. Ruokaa on kylliksi.

Viimein yö laskeutuu lakeuden ylle. Kurjet ovat painautuneet nukkumaan. Äkkiä ojassa kahahtaa ja samassa ojan vieressä nukkua kurki vaistoaan lähestyvän iskun ja hypähtää eteenpäin. Hyppy pelastaa sen varmalta tuholta. Isku osuu pyrstöön vieden mennessään osan pyrstösulista.

Tästä säikähtäneenä parvi pelmahtaa liikkeelle, rauhoittuen pian taas lepäämään. Aamun sarastaessa parvi pyrkii pienelle aamulennolle. Yöllä iskun saanut kurki ei pääsekkään siivilleen, pyrstö on iskusta vioittunut, ei voi lentää.

Muutaman päivän kuluttua tuuli kääntyy pohjoiseen ja ilma viilenee. Parvi alkaa käydä levottomaksi ja muutovietti voimistuu. Varhain seuraavana aamuna tuuli on edelleen pohjoisessa. Nyt parvi on todella levoton. On tullut muutolle lähdön aika. Otetaan muutamia kaarroksia peltoaukean yllä aivan kuin verrytellen siipiä lähtöä varten.

Loukkaantunut kurki ei pääse siivilleen, vaan juoksentele levottomana pellolla toisten kaarrellessa ilmassa. Tajuten ettei yksi kavereista pääse ilmaan parvi vielä kerran laskeutuu pellolle hyvästelemään toveriaan. Erityisesti yksi kurjista lähestyy loukkaantunutta. Lähekkäin siinä nyökytellään toinen toiselle, muistellaan onnellista kesää suolla, jossa niin rauhallisesti saatiin pesiä ja kasvattaa poikaset isoiksi.

Viimein parvi kohooa määrätietoisesti lentoon muodostaen heti auran.

Matka kohti etelää on alkanut. Haikein mielin loukkaantunut kurki katseli toisten loitonemista horisonttiin. Se oli yksin. Rauhoituttuaan se katseli vieressä olevaa ohrapeltoa, joka keltaisena välkehti auringon paisteessa. Ruokaa oli.

Yksinäisyyteen tottuen se viihtyi pellolla toivoen pääsevänsä vielä muutolle. Ilma oli syksyisen kolea, ei vielä pakasta, satoi vain vettä. Päivien vieressä ilma alkoi pakastua. Saapui lumituiskut ja tuuli puhalteli navakasti idästä, tuli kylmä. Kylmissään hyppien kurki oivalsi hyvän tuulensuojan, syvän ojan. Siinä kyyhöttäessään tuuli puhalteli yli, ei enää ollut niin ankeaa. Kaikesta huolimatta pakkasen kiristi otettaan.

Siinä kylmissään sen voimat alkoivat vähitellen riutua. Lumi lisääntyi maahan peittäen alleen jo suuren osan ohrapellosta. Voimien ehtyessä ruuan hankkiminen kävi työlääksi. Viimeisillä voimillaan se päätti vielä kerran yrittää lentoon, mutta tuloksetta. Tyytyn kohtaloonsa, se päätti selviytyä talvesta.

Mutta kohtalo oli määrännyt toisin. Pohja kiristi otettaan. Tähtikirkkaat yöt seurasivat toistaan, oli todella kylmä. Eräänä kuulakkaana yönä hangessa maatessaan kurki tunsu olonsa raukeaksi. Se laitto pään siiven alle. Yhtäkkiä se tunsu miten lämpö valtasi sen. Oli kesä. Edessä se näki pesimäsuon ja siinä oman pesän, jossa hautoi. Oli onnellista.

Siinä hangessa maaten sen pää luisui siiven alta, pieni väristys kulki kehon läpi, oli hiljaista. Etäällä paukahti pakkasen. Kuun sirppi kohosi horisontin yläpuolelle ja läntisellä taivaalla loimottivat revontulet. Talvi oli näyttänyt mahtinsa. Syvä hiljaisuus hallitsi maisemaa. On jouluyö.

Reijo Jussilainen

Joulukaktukset kukoistavat

Elsa ja Väinö Koskisen kodissa on joulusta värien ilotulitusta, kun kaksi valtavaa joulukaktusta kukkii samaan aikaan. Joulunpunainen ja aniliinipunainen kaktus viihtyvät viileässä olohuoneessa, jota ei jatkuvasti lämmitetä. Nuppujakin on vielä paljon näkyvissä, kukoistus jatkuu varmaan nimen mukaisesti joulun asti.

Kaktuksia Elsa on vaalinut yli 20 vuotta. Kukkimisaikaan hän antaa niille veden lisäksi ravinnepuikkoja. Kesän kaktukset viettävät ulkona ja vastaa syyskuussa pääsevät sisälle nuppujen tekoon.

Lehden kansikuvana on lähikuva kaktuksen kukkien kauneudesta.

Armeijan aikaisia kirjoituksia

Meidän isämme, Matti Suveri, oli ennen kirjoitellut vihkoon eri aiheisia kirjoituksia. Tässä on muutamia kohtia siitä vihkosta, joka oli isällämme aikoinaan mukana armeijassa vuonna 1935-36. Hän oli kirjoittanut siihen monenlaisia tuttuja lauluja, runollisia värssyjä sekä armeijan aikaisia menoja. Jokaisen kirjoituksen lopussa on myös päivämäärä ja joissakin kohdissa tarkka kellonaika. Joihinkin on merkitty myös paikkakunta ja tkm Sikiö.

Vihkoon on kirjattu sekä päivystyksistä että vartiointeista. Niihin on merkattu myös ajat ja paikat. Näissä kohden oli monen armeijassa olleiden nimiä. Eräät isämme ystävistä ovat kirjoittelleet tähän vihkoon muistovärssyjä. Vihon pakkaus on 1,5 cm ja se on lähes täynnä näitä monenlaisia

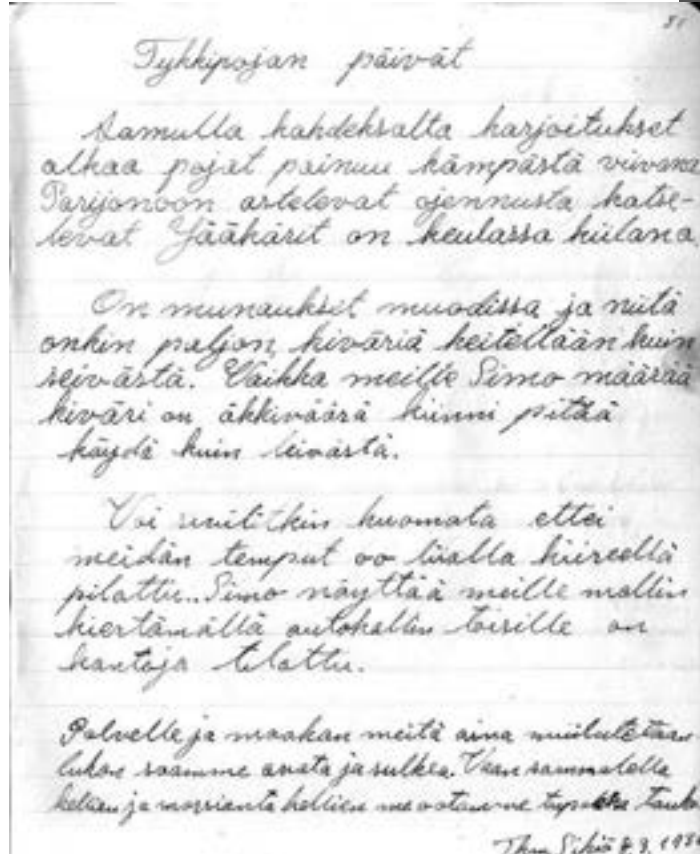
kirjoituksia.

Armeijan jälkeen isällämme oli myös ohuempi vihko, noin sentin paksuinen. Siinä oli lauluja, runoja ja joitain pitempiä kirjoituksia.

Niin se vain on, että isämme kirjoitushalu on myös tullut minuunkin. Itsellänikin on paksuja vihkoja ja niissä on saman tyyllisiä kirjoituksia ja monenlaista muutakin. Olen kirjoitellut jo monia vuosia ja se on jatkunut yhä vieläkin, kuten piirtäminen.

Isämme äiti, meidän mummmomme, keksi myös eräitä loruja ihan itse. Runoilu ja muiden aiheiden kirjoittelu on suvussamme mennyt aina vain eteenpäin. Kirjoittelen yhä vielä, joten kynästä en luovu milloinkaan.

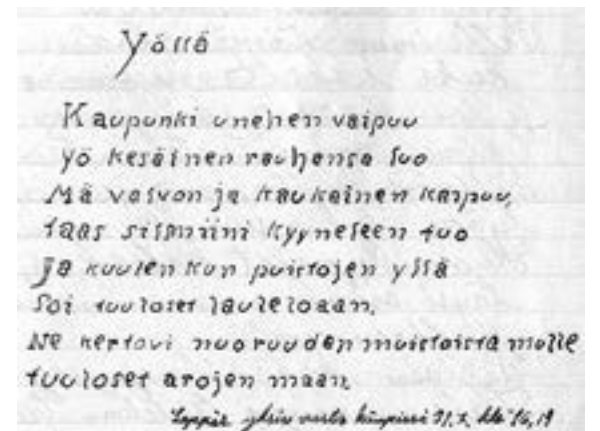
Hanna Hämäläinen

Matti Suveri suoritti asevelvollisuutensa vuosina 1935-36.

Matti Suveri, entiseltä nimeltä Sikiö syntyi 17.2.1914 Elisenvaarassa.

Viime hetken lahjaideoita

Esteri Äikää virkkaa kahviliinoja

Osaavissa käsissä vuosikymmenten kokemuksella valmistuvat pienet kahviliinat loimaalaisen Esteri Äikään käsissä joululahjoiksi. Liinan malli on itse suunniteltu ja lahjojen saajat ovat saaneet valita mieleisensä värit. Liinoja on valmistunut jo monta kymmentä kappaletta ja ennen joulua virkkausurakkaa on jäljellä vielä monen liinan verran.

Esteri Äikää kertoo syksyllä sanoneensa miniälleen: "Keksi minulle jotain tekemistä." Koko ikänsä monessa toiminnassa mm. Kurkijoen martoissa ja Kurkijoki-Säätiössä mukana olleen naisen aika kävi pitkäksi kauniissa asunnossaan. Nyt miniän tehtävänä on kantaa kaupasta lankoja 95 vuotta keväällä täyttäneelle virkkaajalle.

Ohuesta langasta Äikää on virkannut myös kännyk-

käpusseja ja naureskelee, että tytöt niitä kyllä käyttävät, mutta pojat suhtautuvat niihin varauksella.

Äikää virkkaa valoisan ikkunan ääressä ja kertoo käyvänsä välillä lepäämässä, kun siltä tuntuu. Levon

jälkeen virkkaus jatkuu ja liinapinot kasvavat.

Liinan malli hivenen pienempänä sopii myös rollaattorin istuimeen. Puhelin kestää liukkaalla alustalla liinan päällä hyvin paikoillaan ja ulkona penkille istahtaessa liina lämmittää.

Pienet kahviliinat ovat kauniita vaikka valkoisen juhla-liinan päällä. Pojanpoika valitsi omien liinajensa väriksi Suomen värit; sinisen ja valkoisen.

Pekka Kuosa syntyi Korpisaaren kylän talossa No. 2. Vanhemmat olivat talollinen Juhana Pekonpoika Kuosa eli Pellon Jussi (s. 3.3.1871) ja Maria Simontytär Hannukainen (s. 21.3.1870 Hiitolassa, k. 7.10.1937 Kurkijoella). Hautapaikka II:A:2:6”

Hautakivet netissä

Www.kurkijoki.fi-sivuilta löytyvät kaikki Kurkijoen hautausmailla nykyään sijaitsevat hautamuistomerkit kuvattuina ja selityksin.

- Olen saanut viimein valmiiksi puolen vuoden väännön sivuston hautausmaa-asioden uudistamisen suhteen, iloitsee sivujen webmaster Antti Laukkanen, joka taustalla suunnittelee ja toteuttaa koko sivuston uudistamista. Ongelmia ei matkan varrelta puuttunut, välillä hajosi

kiintolevy ja paljon jo tehtyä työtä tuhoutui.

- Olen lisännyt sivuille puuttuneet muistomerkit, joita etenkin uudelta hautausmaalta löytyi yllättävän monta, lisäksi kunkin muistomerkin kohdalla on sukuhistoriallista tai muuta selvitystä, kertoo Laukkanen ja toteaa, että sukututkimuksen lisääntyessä pienetkin vinkit voivat auttaa tutkijoita eteenpäin. Myös ostohautojen luetteloa on muokattu helpommin käy-

tettäväksi.

Osan kuvista Laukkanen kuvasi viime kevään talkoomatalla. Siellä mietittiin monesti haudoissa lepävi-

en sukulaisuussuhteita.

Mikäli haluat hautakivukuvia lisättävän, löydät henkilötiedoista virheitä tai haluat antaa niihin lisätietoa, webmaster ottaa ne mielellään vastaan sähköpostitse osoitteella webmaster@kurkijoki.fi.

60 VUOTTA SITTEN...

Kurkijokelainen 19.12.1953

V. 1939

Olin pikkujoulujuhlassa ja voitin puuronsyöntikilpailun. Voitonni sain kuitenkin kalliisti maksaa, sillä seuraavan yön sain painiskella vatsani kanssa. Kun sitten vihdoinkin aamupuolella sain torkahdettua, näin seuraavan unen, jonka tahtoisin opetuksiksi muille kertoa:

Olin keittävinäni aamupuuroa. Hämmentelin ja

hämmentelin, mutta puuro meni kokkareihin. Nostin yhden kokkareen ylös ja ihmeekseni havaitsin, että kauhassa seiso ilmielävänä pikkumies. Hämmästyneenä kysäisin – Kukas sinä olet? – Olen puuro – Mitä sinä tahdot – Tahdon puhua – No puhu toki hyvä veli – Näin puheli puuro – Te ihmiset suhtaudutte meihin puuroihin aivan liian yliolkaisesti. Älä väitä vastaan! Minä voin esimerkein valaista asiaa. Kun te esim. keitätte puuroa ja puuro kiehuu yli.

Mitä te silloin teette? Tietysti sylkäisette pataan. Ajatteles että sinulle tehtäisiin samoin. Jokainen te tiedätte, että meillä puuroilla on vain yksi silmä. Kuitenkin te olette valmiit säälimättä puhkaisu-

maan sen lusikan kärjellä,

Sitten kun te sotkette asi-

anne täydellisesti, on teillä tapana sanoa, että tulipa siitä nyt puuro. Miltä teistä mahtaisi tuntua, jos joku manaisi yrityksensä täydellisesti epäonnistuttua, että kyllä se nyt meni Hilmaiksi tai Kalleksi.

Ja kaikesta tästä huolimatta me puurot yritämme aina teidän parastanne. Me ravitsemme teitä kun te olette nälkäisiä ja lämmitämme, kun olette viluisia. Joka aamu me iloisesti höyryten otamme teidät vastaan aamiaispöytään. Kärsivällisesti me joka joulu tulemme tuomaan sisältöä sekä teihin itseenne, että joulujuhliinne. Kaikesta tästä huolimatta en ole kuullut ainoatakaan kiitoksen sanaa. Rakas ystävä! Kun nyt ensi kerran pistät lusikallisen tulikuumaa puuroa suuhusi, niin sensijaan että naama punaisena karjut maito, sano nöyrästi ja hartaasti: ”Kiitos kiltti puuro!”

Minut herätettiin aamupuurolle. Minulla oli tulinen kiire, mutta puuro oli vielä tulisempaa. Pistin sitä lusikallisen poskeeni. Savun tuprutessa suustani sanoin mitä herttaisimmin: ”Kiitos kiltti puuro!”

En tiedä, miksi ystäväni ovat hienovaraisesti alkaneet puhella minulle kuuluisista hermolääkäreistä.

Pikkujouluterveisin
Pehtoori

Syyskokous Hiitolan Pitäjäseurassa

Sateisesta illasta huolimatta keräsi 12.11. ollut seuran sääntömääräinen syyskokous mukaan yli 60 henkilöä. Osallistujia oli tullut tänne Poriin Mellilästä, Raisiosta ja Mynämäeltä asti.

Avaus sanoissaan puheenjohtaja iloitsi kuluneen vuoden vilkkaasta toiminnasta ja runsaasta osallistujamäärästä. Jäsenkehitys oli myös luonnollisesta poistumasta huolimatta reilusti plusvoittainen.

Käsiteltävät asiat

Toiminta ensi vuonna on pitkälti entisen kaltaista, ja mitäpä sitä muuttelemaan kun kaikkiin järjestämiimme tapahtumiin on väkeä riittänyt runsaasti.

Ohjelmaamme kuuluu yhdessä Hiitola-säätiön kanssa järjestetyt pitäjäjuhlat. Lisäksi äitienpäiväjuhla, tarinaillat, sukututkimuspiiri, käsityöillat, pilkki- ja onkikisat, kotiseutumatkat, nuorten- ja lastentapahtuma, kesäretki, hiihtomatka ym.

Tulo- ja menoarvio kertoi

että talous on laadittu mukavasti tasapainoiseksi.

Näinhän sen pitää olla, sen verran pitää tuloja olla, että pystytään erilaisia tapahtumia järjestämään, muutamia jopa maksutta. Voiton tavoittelemine ei kuulu toimenkuvaamme.

Jäsenmaksua päätettiin korottaa 2 €. Korotuksen perusteluna on Karjalan Liiton jäsenmaksun nousu kahdella eurolla. Ensi vuonna maksavat seurat jäsenistään Liitolle 12 €/jäsen, piirin maksumme on 1 €/jäsen.

Hiitolan Pitäjäseura ry puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti edelleen Raija Laaksonen. Erovuorossa olleet varsinaiset hallituksen jäsenet valittiin kaikki uudelleen. Varajäseneksi valittiin uutena Raimo Hannukainen. Toiminnantarkastajiksi valittiin Kaija Kokko ja Aira Järvenpää.

Ilmoittelu ja tiedottaminen hoidetaan etiseen tapaan lehti-ilmoituksina, netissä sekä sähköpostina.

Kokouksen puheenjohtajana toiminut Raimo Han-

nukainen veti kokouksen läpi ripeästi reippaalla rutilla. Kokouksen päätteeksi laulettiin Karjalaisten laulu.

Karjalasta kajahtaa

Seuran tarjoamien piiraskahvien jälkeen jatkui ilta yhteislaululla vuoden teeman mukaisesti Karjalaisten laulujen parissa. Tarmo hanureineen sai mukavan tunnelman aikaan ja komeasti kajahtivat sekä haikeat että iloiset laulut, jotka kaikki tavalla tai toisella liittyivät Karjalaan.

Lämmin Kiitos kulu-

neesta vuodesta teille kaikille lähes 500 jäsenelle, samoin moniin erilaisiin työtehtäviin ja tapahtumiin osallistujille. Kiitos myös touhukkaalle naistoimikunnalle monista herkullisista hetkistä.

Hyvää Joulua ja toime-
liasta Uutta Vuotta.

Raija Laaksonen

Vilma ja Juuso Laaksonen ja kaikki muut lähes 500 jäsentä toivottavat Hyvää Joulua.

Jatkoa sivulta 5

söä viihdyttänyt basso Jaakko Toiviainen oli toisen polven esiintyjä Kurkijoki-Seuran tilaisuuksissa. Hänen isänsä Eino Toiviainen toimi aikoinaan mm. Kurkijoki-Seuran puheenjohtajana. Toisen polven esiintyjä joulujuhlassa oli myös Ermo Äikää – ei ensimmäistä eikä juhlassa annetun lupauksen myötä lähestulkoon viimeistäkään kertaa. Tämän kertaisessa joulupuheessaan hän tutkiskeli joulu-evankeliumissa esiintyvän ”majapaikka” -ilmaisun sanomaa ja olemusta. Teema johdatti kuulijat pohtimaan niin jouluvirren ”tee asun-

nokses sydämeini” -tekstiä kuin Kassu Halosen/Vexi Salmen ”sydämeeni joulun teen”-ilmaisua. Ermo Äikään isä, kurkijokelainen urkutaiteilija Tauno Äikää, istui aikoinaan monesti pianon ääressä Kurkijoki-Seuran joulujuhlissa.

Yhteiset joululaulut loivat tunnelmaa. Joulupuuro ja kahvipöydän antimet maisuivat iltapäivän kääntyessä lopulleen. Välitön karjalainen kalkatus vaimeni, kun jatkettiin kunniamerkkien jaolla. Tunnustukseksi karjalaisuuden edistämiseksi tekemästään työstä Kari Raitio sai hopeisen ja Heljä Suveri pronsisen Karjalan Liiton ansiomerkin.

Hellikki Mattlar lahjoitti

Kurkijoki-museon kokoelmiin kaksi kaunista vil-laista hartiahuivia. Ne ovat osoitus vätkkäläisen Katri Kylliäisen käden taidoista. Luovutus tapahtui Katrin kudontaharrastukseen liittyneen hauskan kertomuksen siivittämänä. Nuori kitaristi Sauli Saarnio johdatti kuulijat sitten klassisella kitarallaan hetkeksi latinalaisamerikkalaisiin aatoksiin.

Arpajaispöytä oli houkutellut illan mittaan itse kunkin arpaostoksille. Kun ”lahjat” oli jaettu, yhteinen Karjalaisten laulu päätti leppoisan yhteisen juhlahetken.

Ahti Kurri

Malja täällä oleville, poissa oleville ja vastakin talohon tuleville!

400 metrin esteet kotipaikalle

Pimenevinä syysiltoina on mukava muistella mennyttä kesää ja sen hauskoja tapahtumia. Helatorstain kohdalle osui yksi minun kesäni kohokohdistta, nimittäin Miikkulaisten kotiseutumatka Kurkijoelle. Mukaan lähti 17 matkustajaa, joukossa ensikertalaisia, konkareita ja kaikkea siltä väliltä. Kirjoittelin reissun aikana matkapäiväkirjaa, jota lueskelemalla voin nyt palata ajassa taaksepäin ja tehdä matkani uudestaan.

Helatorstai 9.5.

Herätyskelloni soi aamulla viideltä ja nousin reippaasti ylös sängystä. Matkakuume

vaivasi yöllä niin, etten ollut paljon nukkunut, mutta siltikään ei väsyttänyt. Kurkijoki kutsui!

Sateinen Helsinki jäi taakse ja bussi suuntasi Luumäelle, Taavettiin. Siellä porukkaan liittyi matkajohtajamme Jorma ja siellä tapasimme myös Päivikki ja Esko Miikkulaisten, jotka tarjosivat aamukahvit matkaanlähtijöiden ravitsemiseksi. Esko kertoili muistojaan vanhoista ajoista ja toivotti meille iloista matkaa. Saimme vielä Taunolta yllätyslahjan, ”Muistoja Elisenvaarasta”-kirjasen, jonka hän oli koonnut vanhoista kuvista ja kertomuksista. Näillä eväillä matkamme jatkui kohti Nuijamaan

raja-asemaa.

Bussimatkan ratoksi aloitin Elvin opastuksella jälleen neulakintaan teon, ja se oli vaikeata! Edellisellä Kurkijoen matkalla kaksi vuotta sitten olin jo aloittanut harjoittelun, mutta kesken jäi se kinnas. Toisaalta, siitä tuli hyvä kännykkäpussi! Elvi oli kyllä pitkämielinen opettaja, jaksoi aina uudelleen näyttää mallia ja purkaa virheitäni.

Tulimme perille Kurkijoelle Mihailin hotelliin illalla kuuden maissa.

Kokoontuimme ruokailutilaan illanviettoon. Kuulimme monia hauskoja tarinoita, tosia tai ainakin melkein tosia, ja lauleskelimme ”Miikkulaisten kotiseutumatka”-laulua.

Perjantai 10.5.

Aamu valkeni sateisena ja sumuisena. Lähdimme bussikyydillä kohti Elisenvaaraa. Ihan kaikki eivät tulleet bussiin, sillä Elvi, Jouko ja Kimmo lähtivät matkaan hotellin isännän Mihailin hankkimalla maastoautolla. Heidän oli tarkoitus päästä autolla lähelle kotipaikkaa, jotta kävelymatka olisi mahdollisimman lyhyt.

Lähdimme körötteleämään Kurkijoki-Elisenvaara-tietä kohdalle, josta alkaisi kävelyosuus. Tienpää löytyikin ja pääsimme purkamaan matkatavarat autosta tielle ja lähtemään taipaaleelle. Suuntasimme läpi ryteiköiden kohti ”Hei-

Maastoautoseikkailu

Elvi, Jouko ja Kimmo nousivat Mihailin hotellin pihalta maastoautoon tarkoituksenaan päästä sen kyydissä mahdollisimman lähelle kotipaikkaa. Elvi asettui kuskin viereen etuistuimelle tiennäyttäjän paikalle, Jouko ja Kimmo takapenkille. Niin lähti Chevrolet Niva Extreme-merkinen auto matkaan.

Seurue ajeli Kurkijoki-Elisenvaara-tietä, jolta kääntyi Sikön tielle. Tie muuttui vajaan kilometrin jälkeen pelloksi, ja hetken kuluttua tuli vastaan oja. Matkustajat nousivat ulos ajoneuvosta ja kuljettaja yritti ajaa viistosti vauhdilla ojan yli. Auto jäi ojaan kiinni yksi pyörä ilmassa.

Jouko ja Kimmo palasivat takaisin auton kyytiin painoksi, jotta rengas osuisi taas maahan, mutta sekään ei auttanut. Silloin kuljettaja soitti apuvoimia hinaamaan auton ylös ojasta.

Elvi ja Kimmo lähtivät edeltä kävelemään n. ½ km:n matkan pellon laidan, jotta toisesta suunnasta jalkaparikassa saapuva porukka huomaisi heidät eikä turhaan huolestuisi, kun maastoautoporukkaa ei näkyisi missään. Jouko sen sijaan jäi odottelemaan kuljettajan kanssa hinausapua ja kuunteli samalla lintujen konserttia: taivaanvuohen mäkätystä ja käen kukuntaa.

Pian kuului myös toisenlaistakin ääntä, sillä läheiseltä tietyömaalta saapui apuun jyrävä maansiirtotraktori. Sen pyörät olivat miehen korkuiset. Se nyppäsi helposti maastoauton ylös ojasta.

Jouko nousi takaisin auton kyytiin ja niin matka jatkui kohti Aronojaa, jossa muu seurue jo odottelikin kadonneita lampaitaan.

näpellon kalliota”, jossa le-
vähdimme ja otimme ryh-
mäkuvia.

Sieltä taivalsimme ”Toisiin paikalle” eli Mutamäkeen. Jorma tarjosi meille siellä juomaa, jossa hänen mukaansa ”ei ollut sitä, mitä etiketissä luki”. Toisiilaiset jäivät pystyttämään leiriään ja me muut jatkoimme matkamme tarjoilusta virkistyneinä.

Saavuimme Aronojalle. Sen ylitimme turvallisesti siltarummun kohdalla, joten kaikkien varpaat säilyivät kuivina. Yht’äkkiä näimme kauempana edessämme Elvin punaisen puvun ja Kimmon hahmon. Suunnistimme heidän luokseen ja heilläpä oli meille tuoreita uutisia Karjalan korvesta: maastoauto oli juuttunut kiinni ojaan noin puolen kilometrin päähän ja kuljettaja oli tilannut paikalle hinausvoimia. Eipä aikaakaan, kun

maastoauto kurvasikin jo paikalle mukanaan Jouko, joka oli jäänyt tapahtumapaikalle kuskin kanssa. Ja taas jatkui matka, maastoauto edellä ja marssiporukka perässä.

Auto pääsi hyvin eteenpäin aina siihen asti, mistä alkaa ”Vanhalle paikalle” johtava tienpohja. Tie, jota reunustavat Unton aikanaan kaivat ojat, oli kyllä muuten luja ja käyttökelpoinen, mutta sen yli oli kaatunut niin vahvoja puita, että autolla siitä ei päässyt läpi. Eipä auttanut muu, kuin purkaa autosta lasti ja matkustajat ja jatkaa matkaa jalkaisin.

Tästäkin koettelemuksesta selvitettiin! Jos oli tien ylle taipunut puunlatva, joku nosti sitä ylöspäin ja muut kömpivät ali. Jos taas runko makasi maassa, mentiin yli mitä erilaisimmilla tekniikoilla. Loppujen lopuksi

Kahvitauolla matkalla Sortavalaan reissun kuopus ja konkari: Eero ja varamummonsa Elvi.

Tauno, Jorma ja Toisiin-Jussi tarinataloulla.

Kari Rahialan kokoelmasta

Joulukortti Alhosta Helsinkiin 102 vuotta sitten

Murteella

Vastaukset

1. hitto
2. ei jären hittuu tippaa
3. ihan rikki
4. tuli päähän, muistui
5. uhmakkaasti
6. ties mikä, missä
7. ei mitään
8. sairastaa
9. annos
10. nylkee

Sanat on koonnut Anja Valo-aho: -Ne tulloott Ihojärvelt ja kaivautuut jostai aivolokerost esil. Ei oo mistää kirjoist otettu, näitä meil koton käytettiin.

Asianajajia

ASIANAJAJA on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN OY

asianajaja, varatuomari
Heikki Rantanen
Kauppalankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, 0400 740550
toimisto@heikkirantanen.fi
www.heikkirantanen.fi

Tilaa Kurkijokelainen lahjaksi

VIELÄ EHDIT TEHDÄ UUDEN TILAUKSEN JOKO ITSELLE TAI LAHJAKSI VANHALLA HINNALLA!
tarjous koskee uusia tilauksia, jotka maksetaan vuoden 2013 puolella tilaus jatkuu kestotilauksena

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija.

Kurkijokelaisen hinnat vuonna 2014!
Vuosikerta kesto ja 12 kk määräaikaistilaus **55,00**
Määräaikaistilaus 6 kk **28,00**
Pohjoismaihin **60,00**, muualle ulkomaille **66,00**

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjekuussa osoitteella:
Kurkijokelainen, Kuukankuja 1, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijoki.fi tai kurkijokelainen1@gmail.com

Joululahjat Kurkijokelaisesta

Tilaa lukemista tai näkemistä karjalaisessa hengessä joululahjaksi.

Tietopuolista lukemista:

Kurkijoki – Kylästä kylään –kirja
jokaiselle korvaamaton tietopankki **40,00**

Kurkijoki – Kuvat kertovat
kurkijokelaista elämää kuvien kerrottuna **10,00**

Kurkijoki – Sodasta evakkoon
kurkijokelaisten sijoittumisesta sodan jälkeen **10,00**

Muistojemme Kurkijoki
katsele, muistele tai tutustu kurkijokelaisuuteen **30,00**

Kurkijoen Särkijärvi – Lasetun lammin kylä
kyläkirja Särkijärven ja särkijärveläisten elämästä **25,00**

Pekka Kyytinen – kuvan ja sanan mies
millainen oli mies monien kuvien takana **25,00**

Näin ikkeä – murresanakirja
millainen oli Kurkijoella puhuttu murre **10,00**

Elämäkerrallisia ja romaaneja:

Arvi Heinonen: **Vierailla veräjillä** **22,00**

Eino Vepsä: **Polku Lähteensärkältä** **23,00**

Eino Vepsä: **Seppä ja sällit** **30,00**

Maila Poskiparta: **Kurjenmieikka – Räisälän tytön tarinoita** **5,00**

Leena Virtanen: **Kirjeitä kiven alle** **10,00**

Raimo O. Kojo: **Minä, Adolf ja Josip** **10,00**

Näkemistä ja katselemista:

Kurkijoen kirkko DVD
3 D – animaatio Kurkijoen kirkosta, lisäksi paljon vanhoja valokuvia **25,00**

Kurkien kutsu DVD
nuoren miehen matkakertomus Kurkijoelta **10,00**

Kurkijoki T-paita, musta tai valkoinen koot S-XL **15,00**

Isännänviiri
Kurkijoen isännänviiri **95,00**

Kurkijoen pöytästandaari **35,00**

Postikortit **1,00**

KURKIJOKELAINEN LAHJAKSI!
katso sivun 11 ilmoitus.

Tilaukset:

Kurkijoki-Säätiö, Kuukankuja 1, 32200 Loimaa

e-mail: toimitus@kurkijoki.fi p. 050-5213336

kurkijoki.fi on oikea tietopankki

Kurkijoki taiteilijan silmin –palsta julkaisee taiteilijoiden teoksia Kurkijoesta.

Löytyykö kodistasi tai tiedätkö, mistä löytyy teoksia? Kuvaa teos ja kerro taiteilijasta, jos tiedät hänestä jotakin tai anna vinkki!

Muistathan tehdä muuttaessasi osoitteenmuutoksen Kurkijokelaiselle?

Lehti ei saa uusia osoitteita tietoonsa automaattisesti. Postista saa "Osoite muuttuu"-kortteja, jotka kulkevat ilmaiseksi.

Kurkijokelainen, Kuukankuja 1, 32200 LOIMAA
puh. 050-521 3336, toimitus@kurkijoki.fi

Kurkijoki taiteilijan silmin

Kerro perheen ja suvun tapahtumat Kurkijokelaisessa ilmaiseksi

Julkaisemme jokaisessa lehdessä onnistuneita perhetapahtumia (häät, ristiaiset, valmistuneet yms.). Kuolinilmoitukset ovat maksullisia, mutta muistokirjoitukset julkaisemme maksutta.

Tunnistettu kuva

Kerro perheen ja suvun tapahtumat Kurkijokelaisessa ilmaiseksi

Kurkijoki taiteilijan silmin –palsta julkaisee taiteilijoiden teoksia Kurkijoesta.

Löytyykö kodistasi tai tiedätkö, mistä löytyy teoksia? Kuvaa teos ja kerro taiteilijasta, jos tiedät hänestä jotakin tai anna vinkki!

Muistathan tehdä muuttaessasi osoitteenmuutoksen Kurkijokelaiselle?

Lehti ei saa uusia osoitteita tietoonsa automaattisesti. Postista saa "Osoite muuttuu"-kortteja, jotka kulkevat ilmaiseksi.

Kurkijokelainen, Kuukankuja 1, 32200 LOIMAA, puh. 050-521 3336

KURKIJOKI t-paidat

NYT MYÖS MUSTANA!

Tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Kuukankuja 1,
32200 LOIMAA
puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi,
kurkijokelainen1@gmail.com

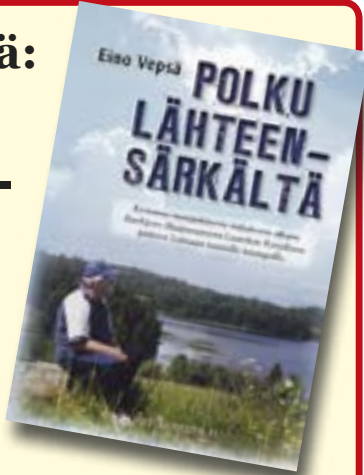
15€

Koot: S-XXL

Eino Vepsä: Polku Lähteen-särkältä

Karjalaispojan taival Kurkijoelta Loimaan saviseudulle. Kahden kotiseudun mies kertoo monivaiheisen elämäntarinansa.

Hinta 23,00 (sis. alv) + mahd. postituskulut
tilaukset: 050-5213336, toimitus@kurkijoki.fi tai toimituksen aukioloaikoina, Kuukankuja 1, Loimaa

Arvi Heinonen: Vierailla veräjällä

40 vuotta lehtijuttujen matkassa. Koettuja tapahtumia lapsuudesta vanhuuteen.

Hinta 22,00 (sis. alv) + mahd. postituskulut
tilaukset toimituksen aukioloaikoina: 050-521 3336, toimitus@kurkijoki.fi tai Kuukankuja 1, Loimaa

kurkijoki.fi
on oikea
tietopankki

kurkijoki.fi
on oikea tietopankki

kurkijoki.fi
on oikea tietopankki

Muistathan tehdä muuttaessasi osoitteenmuutoksen Kurkijokelaiselle?

Lehti ei saa uusia osoitteita tietoonsa automaattisesti.

Postista saa "Osoite muuttuu"-kortteja, jotka kulkevat ilmaiseksi.

Kurkijokelainen,
Kuukankuja 1, 32200 LOIMAA
puh. 050-521 3336,
toimitus@kurkijoki.fi

Kurkijokelaisen hinnat vuonna 2013!

Vuosikerta kesto ja 12 kk määräaikaistilaus 49,00

Määräaikaistilaus 6 kk 27,00

Pohjoismaihin 54,00

Muualle ulkomaille 60,00

UUSIA TALVISIA POSTIKORTTEJA!

Lisäksi saatavissa vielä vanhan sarjan kortteja.
Tilaukset ti ja to p. 050-5213336 tai sähköpostitse: toimitus@kurkijoki.fi.
Tilaukseen lisätään postituskulut.

Pekka Kyytinen

- Pieni hiihtäjä
- Joulupuu

Hinta 1 €/kpl + postituskulut

Kurkijoki-pöytästandaari

Kurkijoki-pöytästandaari on näyttävä koriste-esine jokaiseen Kurkijoki-taustaiseen kotitalouteen.

Hinta 35 €

Nouda tai tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Kuukankuja 1, 32200 LOIMAA
Puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi

Kurkijokelaisuus on voimissaan!

Kurkijoki-isännänviiri 95 €

Hanki upea Kurkijoki-isännänviiri vaikkapa lahjaksi.
Pituus 4 metriä
Leveys 45 cm (leveästä päästä)

Pidetään perinnettä yllä!

Nouda tai tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Kuukankuja 1, 32200 LOIMAA
Puh. 050-521 3336

Kurkijoen kirkko ja kirkonkylä –DVD

Kurkijoki-Seura
Riitta Sainio
p. 040-544 7582
riitta.sainio@elisanet.fi

Kurkijoki-Säätiö
050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi

- 3D-animaatio Kurkijoen kirkosta ulkoa ja sisätiloista
- runsaasti vanhoja valokuvia kirkosta ja kirkonkylästä
- historiaa

25:- (+ postimaksu)
Tilaa itselle tai lahjaksi!

Kurkijoen kirkko ja kirkonkylä –DVD

- 3D-animaatio Kurkijoen kirkosta ulkoa ja sisätiloista
- runsaasti vanhoja valokuvia kirkosta ja kirkonkylästä
- historiaa

25:- (+ postimaksu)
Tilaa itselle tai lahjaksi!

Kurkijoki-Seura
Riitta Sainio
p. 040-544 7582
riitta.sainio@elisanet.fi

Kurkijoki-Säätiö
050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi

Karjalan Sanomat

Keskiviikko 04.01.2013 Numero 08 (06073) 91. vuosikerta www.karjalasanomat.fi

Karjalan Sanomat on Petroskoissa kerran viikossa ilmestynyt suomenkielinen sanomalehti, jonka painos on 1200 kpl. Lehti on puolueista riippumaton ja on perustettu 1920.

60 VUOTTA SITTEN...

Kurkijokelainen

KURKIJOKI – kylästä kylään

Kirjan uusintapainos on ilmestynyt!
475 sivua täyttä asiaa:

- kaikki Kurkijoen kylät esiteltynä
- talokartat kylittäin
- runsaasti valokuvia, myös uutta materiaalia
- laaja hakemisto

Hinta 40,00 (sis. alv.) + postituskulut
Tilaukset tiistaisin ja torstaisin klo 9-14
Kurkijokelaisen toimituksesta,
Kuukankuja 1, 32200 Loimaa.
p. 050-5213336 tai toimitus@kurkijoki.fi

Ahti Kurri, Lauri Pölkki ja Veikko Repo: "Lasetun lammin kylä", Kurkijoen Särkijärvi

Asiaa kauniin kurkijokelaisen kylän historiasta ja asukkaista 1600-luvulta aina vuoteen 1944 asti.

Hinta **27,00** (sis. alv.) + mahd. postituskulut
Tilaukset: toimitus@kurkijoki.fi, toimituksen aukioloaikoina
050-521 3336 tai Kuukankuja 1, Loimaa

Lahjaksi! Kotiin! Työpaikalle! TILAA

Saat loppuvuoden lehdet ilmaiseksi
ja vuoden 2014 vanhalla hinnalla.

- tarjous koskee uusia tilauksia, jotka maksetaan vuoden 2013 puolella
- tilaus jatkuu kestitilauksena

Tilaukset:

puhelimella:
050-5213336
sähköpostilla:
toimitus@kurkijoki.fi
netissä: www.kurkijoki.fi
–sivuston tilauslomakkeella
postilla: vapaamuotoisesti
tai palauttamalla
kirjekuoressa takasivun
tilauslomakkeen

NYT!

MAUKASTA MURKINAA KARJALASTA

kurkijoki.fi
on oikea tietopankki

Perinneruokapalstan aloittaminen - haastetta myös Kalakurjille

Kurkijokelaisessa on toimitusneuvoston keskustelun perusteella tarkoitus julkaista kurkijokelaisia tai karjalaisia perinneruokia. Ei ihan yleisten reseptien mukaisesti vaan siten muunneltuina, kuin niitä tehtiin muistelijoiden omassa kodissa Kurkijoella. Myös nykyiset reseptit kelpuutetaan, jos niitä on muutettu perinteisiin verrattuna esimerkiksi maustamisen tai raaka-aineiden osalta. Siinäpä haastetta myös Kalakurjille. Mutta kun pilkkikausi painaa kovasti päälle niin ohessa eräs koeteltu resepti.

Maukasta murkinoa Karjalasta

on uusi palsta, johon kerätään vanhoja, jo Karjalassa hyviksi koettuja perinneruokareseptejä sekä karjalaistaustaisia nykykaan tai omaan suuhun muokattuja ruokia, -leivonnaisia tai muita suussa sulavia.

Runebergin tortutkin syntyivät tarinan mukaan, kun Fredrika kaiveli tyhjähköistä keittiönkaapeista, mitä sattui löytymään ja teki niistä tortut yllätysvieraille. Miten karjalaiset ruoat ovat muuttuneet joko puutteessa tai nykyisessä ylenmääräisessä mahdollisuuksien runsaudessa.

Kirjoittakaa, lähettäkää reseptejä ja jos kuvia löytyy, myös niitä.

kurkijoki.fi on oikea tietopankki

Kuka, mitä, miten, miksi....

Ilona Korhonen

- 2 lapsen äiti
- musiikin tohtori 2012
- laulunopettaja
- freelance-muusikko
- yrittäjä
- tuntiopettaja Sibelius-Akatemiassa
- säveltäjä
- kuoronjohtaja: Ilona Korhonen Ensemble
- levytyksiä
- ja paljon muuta

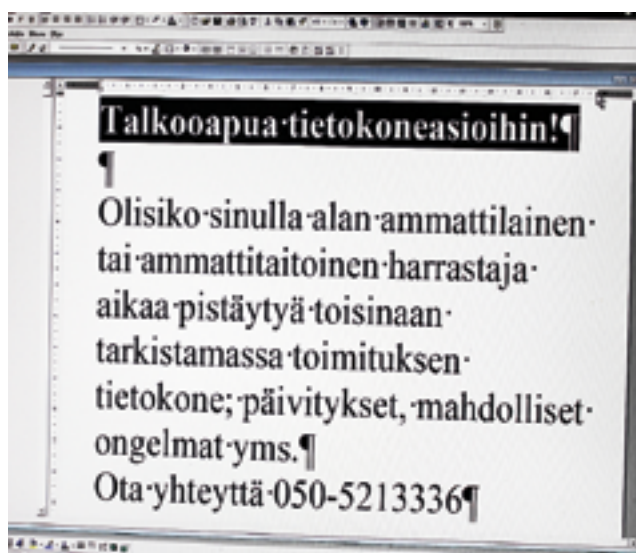
Ilonasta lisää www.handu.fi/ilonakorhonen

Kuka, mitä, miten, miksi

–palstalla tapaamme karjalaisjuurisista mielenkiintoisia ihmisiä eri elämän sarjoilta. Pääosin työ- ja opiskelijaelämässä olevia. Palstan koostamme sähköpostin välityksellä. Jos sinulla on mielessäsi sopiva haastateltava, ilmoita hänestä toimitukseen.

KAIPAATKO VANHOJA VUOSIKERTOJA?

Vanhoja täysiä ja vajaita vuosikertoja löytyi loimaalaisen Soldanin talon tyhjennyksen yhteydessä. Seuraavat täydet vuosikerrat myynnissä hintaan 15 € + toimituskulut:
1986, 1993, 1994, 1995, 1996(4 kpl), 1997(2 kpl), 1998(3 kpl), 2001.
Vajaat vuosikerrat, puuttuu 1-5 lehteä hintaan 5 € + toimituskulut.
1994, 1999, 2000, 2001, 2002.
Tilaukset toimituksesta ti ja to p. 050-521 3336 tai sähköpostitse: toimitus@kurkijoki.fi.

KURKIJOKE t-paidat

NYT MYÖS MUSTANA!

Koot: S-XXL

Tilaa Kurkijokelaisen toimituksesta:
Kuukankuja 1,
32200 LOIMAA
puh. 050-521 3336

Kurkijoki taiteilijan silmin

Kurkijoen kirkkotaulu Vampulan seurakuntatalossa

Lehdessämme on ollut kuvia eri henkilöiden maalamista Kurkijoen kirkkoa esittävistä tauluista. Meillä Vampulassa on Helvi Heikinmaan maalaama kirkkotaulu seurakuntasalin seinällä. Helvi oli erittäin taitaa maalari, niinpä tämä taulu on erittäin onnistunut.

Täällä heräsi ajatus Kurkijoen kirkon kuvan saamiseksi jollekin näkyvälle paikalle syksyllä 1997. Tarmokkaan puheenjohtajamme Kari Kojon toimesta alkoi tapahtua. Keskustelu kirkkoherra Heikki Mäkelän ja Helvi Heikinmaan kanssa johti tulokseen. Heikki Mäkelä lupasi taululle paikan seurakuntatalon seinältä.

Sodissa kaatuneiden muistopäivänä 1998 taulu oli valmis ja se luovutettiin juhlallisesti. Juhlajumalanpalveluksen toimitti Heikki Mäkelä, saarnatekstin hän sovitti karjalaisten kohtaloon. Seppelenlaskun ja kirkkokahvien jälkeen oli juhlatilaisuus seurakuntatalossa.

Kirkkotaulun luovuttivat karjalaisten edustajina Kari Kojo, Tuulikki Sipilainen ja taulun maalannut Helvi Heikinmaa, seurakunnan edustajina vastaanottajina toimivat Ossi Ritakallio ja Heikki Mäkelä. Kiitospuheessaan kirkkoherra

totesi: ”Taulun paikka on täällä seurakuntatalon seinällä kaikkien nähtävänä, paikalla jota te karjalaiset olette vuosien saatossa ahkerasti kansoittaneet.

Erkki Poutanen

Kurkijoki taiteilijan silmin –palsta julkaisee taiteilijoiden teoksia Kurkijoesta.

Löytyykö kodistasi tai tiedätkö, mistä löytyy teoksia? Kuvaa teos ja kerro taiteilijasta, jos tiedät hänestä jotakin tai anna vinkki!

9. Talvisotaforum Kokkolassa

Ruotsi oli Pohjolan

Hannu Hanhi

Talvisotayhdistys järjesti Talvisotaforumin Kokkolassa lauantaina 30.11., jolloin oli tullut kuluneeksi 74 vuotta talvisodan syttymisestä. Tilaisuuden pääaiheena on ”Ruotsin merkitys Talvisodalle”.

Aiheesta alustanut everstituutnantti evp, sotahistorioitsija VTM Ari Raunio totesi Ruotsin olleen Pohjolan Hannu Hanhi, joka yhtäältä länsivaltojen ja toisaalta Saksan vahvoista intresseistä huolimatta pystyi säilyttämään puolueettomuutensa koko toisen maailmansodan ajan. Puolueettomuudestaan huolimatta Ruotsi avusti Suomea erityisesti Talvisodan aikana merkittävästi taloudellisesti, sotilaallisesti ja diplomaattisesti, koska sekä poliittisen johdon että Ruotsin kansan sympatiat olivat voimakkaasti Suomen puolella.

Apunsa merkityksen tuntevat ruotsalaiset jopa närkästyivät siitä, että Väinö Tanner ei rauhantulopäivän radiopuheessaan maininnut lainkaan Ruotsin apua. Ministeri joutuikin sitä myöhemmin pahoittelemaan.

Metsänhoitaja Christian Keil totesi, että ulkomaiset vieraat usein kysyvät, missä on Talvisodan museo tai kansallinen muistomerkki. Sellaista ei ole vaikka Talvisodalla onkin ollut pysyvä vaikutus kansakunnan identiteettiin. Näillä näkymin kansallinen Talvisodan muistomerkki paljastetaan Helsingin Kasarmitorilla 13.3.2015, jolloin on kulunut 75 vuotta Talvisodan päättymisestä.

Talvisotaforumissa aloitettiin myös uuden Talvisodan 75-vuotismuistomitalin myynti. Mitalin on suunnitellut Martti Vaino, ja mitali noudattaa alkuperäisen vuoden 1940-muistomitalin ulkonäköä. Mitalin myynnillä rahoitetaan edellä mainitun muistomerkin pystyttämistä.

Muistathan tehdä muuttaessasi osoitteenmuutoksen Kurkijokelaiselle?

Lehti ei saa uusia osoitteita tietoonsa automaattisesti.

Postista saa ”Osoite muuttuu”-kortteja, jotka kulkevat ilmaiseksi.

Kurkijokelainen, Kuukankuja 1, 32200 LOIMAA, puh. 050-521 3336, toimitus@kurkijoki.fi

Kurkijokisia juttuja

Veljesten kivilinnoitus

Elettiin vuotta 1951, mökkiä rakennettiin, mutta meille veljeksille jäi myös aikaa omille rakennustöillemme.

Olimme vaellelleet lähimetsiä ja löytäneet jyrkän kivikkoisen rinte, jonka havaitsimme sopivaksi kivilinnoituksen paikaksi. Lapin sodan päättymisestä oli kulunut vasta kuusi vuotta, mutta emme ajatelleet rakentavamme äsken päättyneiden sotiemme mukaisia juoksuautoja. Mielensämmme olivat keskiaikaiset kivilinnoitukset, joiden mukaisesti aloimme rakentaa.

Irtokivinen jyrkän rinte ylätasanne oli tähän mitä sopivin. Perusajatuksena oli rakentaa kolmiosainen linake kolmen veljeksien mitoituksen mukaan. Minulle veljeksistä vanhimpana tuli keskimmäisen osan teko ja Martille nuorimmalle veljelleni minusta vasemman osan ja veljistäni toiseksi vanhimmalle Yrjölle oikean puoleisen osan rakentaminen.

Rakentaminen alkoi pohjakivien irrottamisella. Jääkausi oli kasannut kivet helposti irtoaviksi ja muodoltaan melko suorakaiteiseksi paasiksi. Ne asettuivat helposti toistensa päälle, joten linnoituksemme etuseinä alkoi kohota. Toki työ ei ollut ihan kevyttä ja muistan auttaneeni nuorimmaista veljeäni Marttia nostettaessa isompia paaseja hänen kohdalleen etuseinään.

Linnoituksemme etuseinä nousi melko nopeasti. Tähän vaikutti lattiasta otettujen paasien syventävä vaikutus ja etuseinän nousun korpottava vaikutus.

Linnoitus alkoi nousta lopullisiin mittoihinsa ja suojasi arvioidemme mukaan hyökkäävän vihollisemme nuolilta ja keihäiltä! Seuravana työvaiheena oli omien puolustustaisteluun soveltuvien jousien, miekkojen ja keihäiden valmistaminen, eihän pelkkä suojaus riittäististeluvälineitä on myös oltava!

Leikkiämme haittaisi hyökkäävän vihollisen puute. Se johti linnoituksen viimeistelyn ja vähitellen kiinnostuksen hiipumiseen.

Mutta linnoituksella oli vielä edessään hyödyllinen loppukäyttö!

Isä päätti rakentaa Valkjärven mökkimme tontille kivilalaojat. Kovin vaihe siinä oli itse ojien kaivaminen. Multakerroksen alla oli tiukka ja sitkeä savikerros, johon oja syntyi vain ohuin siivuin irtoavilla lapiopaloilla lähinnä höyläämisen tyyliin! Kaivoin ojia isäni kanssa ja hän päätti työn vaikeuden vuoksi jättää ojien syvyyden n 60 senttiin.

Kärräsimme kivilinnoituksen paaseja salaojan rakenteeksi. Ne riittivät jonkin matkaa, mutta lisää kiviä haettiin perämoottoriveneellä Valkjärven kivilkoisilta rannoilta. Muistan isän kuormanneen veneen pelottavan täyteen, vain ylin lauta oli veden pinnan yläpuolella. Pelkäsin uppoamista ihan aiheellisesti.

Niin linnoituksemme ja rantojen kivet muodostivat toimivat salaojat!

*Paavo Vepsä
Juuret Kurkijoella*